

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

DNR-720-6(15)/18(MC/IS)

Warszawa, 20 lipca 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/44/2018

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika tlenku węgla, model „JKD-602”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę [redacted], prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „Profi Seller” [redacted] w Chotomowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 5 stycznia 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący czujnika tlenku węgla, model „JKD-602”, zwanego dalej także „czujnikiem”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę [redacted] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „Profi Seller” [redacted] Chotomowie.

Czujnik tlenku węgla, model „JKD-602”, oferowany jest w kartonowym opakowaniu z załączoną instrukcją użytkowania w języku polskim oraz wkrętami służącymi do zamocowania urządzenia. Produkt wykonany jest z tworzywa sztucznego w kolorze białym, ma okrągły kształt. Na urządzeniu znajduje się okrągły przycisk z napisem „TEST

- brak informacji na opakowaniu zawierającej ostrzeżenie, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę, co narusza pkt 4.8.5.1 normy,
- brak informacji na opakowaniu dotyczącej przeznaczenia urządzenia, skutkach ekspozycji na tlenek węgla oraz konieczności skontaktowania się z lekarzem w przypadku jakichkolwiek wątpliwości, o treści poniższej albo podobnej: „Niniejsze urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami ekspozycji na tlenek węgla. Nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osób o specjalnych problemach zdrowotnych. W razie wątpliwości skontaktuj się z lekarzem.”, co narusza pkt 4.8.5.2 normy.

Jednocześnie inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że dla dokonania pełnej oceny bezpieczeństwa niezbędne jest przeprowadzenie badań laboratoryjnych produktu. W związku z tym, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał próbkę produktu do Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach w celu poddania produktu badaniom laboratoryjnym.

Badania laboratoryjne czujników zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania warunków działania alarmu zawarte w pkt 5.3.4 normy odsyłającym do tabeli 3 (pkt 5.2.2 normy). Tabela 3 normy określa wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym. Badanie progu alarmowego A określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 30 ppm (gaz testowy 33 ppm \pm 3 ppm), który nie powinien zadziałać przed czasem 120 minut. Badanie progu alarmowego B określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm (gaz testowy 55 ppm \pm 5 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 60 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 90 minut. Badanie progu alarmowego C określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 100 ppm (gaz testowy 110 ppm \pm 10 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 10 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 40 minut. Badania progu alarmowego D określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 300 ppm (gaz testowy 330 ppm \pm 30 ppm), który powinien zadziałać przed czasem 3 minut.

Badania laboratoryjne czujników zostały wykonane na próbce składającej się z trzech egzemplarzy produktów. Badanie progu alarmowego A i D wykazało, że w jednym egzemplarzu z badanej próbki alarm nie zadziałał. Badanie progu alarmowego B i C wykazało, że w trzech egzemplarzach z badanej próbki alarm nie zadziałał. Wyniki te, zawarte w sprawozdaniu nr 4879-ZLG/2017 z 21 listopada 2017 r., stanowią niezgodność z wymaganiami normy.

Brak wymaganych instrukcji oraz oznaczeń może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków spowodowanych brakiem świadomości o zagrożeniach związanych z użytkowaniem produktu. Ponadto opisane powyżej nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych czujnika, tj. brak uruchomienia alarmu przy ww. stężeniach tlenu węgla, stwarzają poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktu, co jest związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 25 stycznia 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę [redacted], prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „Profi Seller” [redacted] w Chotomowie (zwanego dalej także „stroną postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika tlenu węgla, model „JKD-602”. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów czujników ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży, a także przekazanie informacji na temat wypadków konsumenckich oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez czujniki, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 14 lutego 2018 r. strona postępowania podniosła, że nie zgadza się z zastrzeżeniami Prezesa UOKiK, co do zakwestionowania produktu, z uwagi na brak następujących informacji: nazwy dostawcy, nazwy modelu, informacji o wykrywanym gazie oraz ostrzeżenia zalecającego skontaktowanie się ze służbami medycznymi w przypadku kontaktu z tlenkiem węgla. Wskazała również, że w znajdującym się na stronie internetowej Inspekcji Handlowej w Warszawie zestawieniu wybranych czujników tlenu węgla podano błędną informację dotyczącą wyników testów badania progów alarmowych czujnika tlenu węgla JKD-602.

W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała, że nie otrzymała żadnych informacji o wypadkach z udziałem czujnika ani skarg i reklamacji dotyczących tego produktu. Wskazała, że kwestionowane czujniki zakupiła jednorazowo, na podstawie znajdującej się w aktach sprawy faktury nr PO20170801 z 15 sierpnia 2017 r. Potwierdziła również aktualność złożonego w trakcie kontroli oświadczenia z 4 stycznia 2018 r. dotyczącego liczby produktów wprowadzonych na rynek, tj. sprzedaży 1039 sztuk czujników na paragony klientom indywidualnym i 3 sztuk przedsiębiorcom. Strona postępowania wskazała również, że w wyniku skontaktowania się z 3 przedsiębiorcami, którzy zakupili czujniki, jeden z nich oświadczył, że czujnika już nie posiada, a drugi zwrócił 1 czujnik, który został poddany utylizacji. Nie otrzymała natomiast oświadczenia o stanie posiadania produktu od trzeciego kontrahenta, pomimo podjętych wielokrotnych prób kontaktu telefonicznego i mailowego. Strona postępowania powiadomiła również konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki z informacją o możliwości ich zwrotu poprzez zamieszczenie ogłoszenia na stronie internetowej oraz w biurze (na drzwiach wejściowych do biura oraz przy stanowisku obsługi klienta). Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przesłała: faktury sprzedaży 3 czujników 3 przedsiębiorcom, oświadczenie kontrahenta o braku na stanie czujnika, formularz zwrotu 1 sztuki czujnika przez kontrahenta, fakturę korygującą, kartę przekazania odpadu z 12 lutego 2018 r., wydruk ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem, zdjęcia ogłoszeń zamieszczonych w punkcie sprzedaży oraz wydruki korespondencji mailowej z kontrahentami z informacją o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki i prośbą ich zwrotu.

W związku ze zgłoszonymi przez stronę postępowania zastrzeżeniami, co do stwierdzonych niezgodności czujnika, pismem z 6 marca 2018 r. Prezes UOKiK powołując się na treść pkt 4.8.2 normy wyjaśnił, że takie oznaczenia, jak: nazwa dostawcy, nazwa modelu, informacja o wykrywanym gazie powinny być w sposób trwały umieszczone na urządzeniu, a dodatkowo oznaczenie modelu i typu wykrywanego gazu powinno być wyraźnie widoczne z urządzeniem w typowej pozycji instalacyjnej. W toku kontroli ustalono, że powyższe oznaczenia nie znajdowały się na urządzeniu, lecz były treścią naklejki znajdującej się na opakowaniu. Prezes UOKiK wyjaśnił również, że zgodnie z treścią pkt 4.8.5.2 normy, ostrzeżenie zalecające skontaktowanie się ze służbami medycznymi w przypadku kontaktu z tlenkiem węgla powinno być wyraźnie widoczne na opakowaniu czujnika, podczas gdy znajdowało się ono tylko w treści instrukcji obsługi. Odnosząc się natomiast do błędnej - zdaniem strony postępowania - informacji dotyczącej wyników testów badania progu alarmowego czujnika tlenku węgla JKD-602, zawartej w zestawieniu

wybranych czujników tlenu węgla na stronie Inspekcji Handlowej w Warszawie, Prezes UOKiK poinformował, że w powyższym zestawieniu przytoczony został przykład tego samego modelu czujnika, jednak wprowadzonego do obrotu przez inny podmiot, w innym okresie, zakwestionowanego w decyzji wydanej 10 lipca 2017 r. (nr DNR-1/41/2017), a ponadto przebadanego przez Instytut Technik Innowacyjnych „EMAG” 21 lutego 2017 r. (sprawozdanie z badań nr 4538 – ZLG/2017). W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację w sprawie brakującego oświadczenia kontrahenta o stanie posiadania czujnika oraz czy w związku z zamieszczonym ogłoszeniem dla konsumentów na stronie internetowej i w biurze otrzymała zwroty czujników. Prezes UOKiK wskazał również, że ogłoszenie powinno być dostępne dla konsumentów przez co najmniej 3 tygodnie od dnia otrzymania tego pisma, a produkty zwrócone przez odbiorców powinny zostać zniszczone.

Strona postępowania pismem z 23 marca 2018 r. poinformowała, że pomimo podjętych wielokrotnych prób kontaktu telefonicznego i mailowego, na dowód czego przedstawiła wydruki wiadomości mailowych z prośbą o zwrot czujnika, nie otrzymała odpowiedzi od kontrahenta. Wskazała również, że w związku z zamieszczonym ogłoszeniem dla konsumentów, które nadal widnieje na stronie internetowej i w biurze, nie otrzymała żadnych zwrotów czujników od konsumentów.

Prezes UOKiK pismem z 16 maja 2018 r. zwrócił się do kontrahenta strony postępowania z prośbą o przedstawienie oświadczenia o stanie posiadania czujnika, jednak przedsiębiorca pomimo wyznaczonego terminu nie przedstawił takiego oświadczenia.

Pismem z 20 czerwca 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Korzystając z powyższych uprawnień strona postępowania 3 lipca 2018 r. zapoznała się z aktami sprawy w UOKiK. Ponadto pismem z 3 lipca 2018 r. poinformowała, że zakupiła czujnik po raz pierwszy i jednorazowo. Dochowała wszelkich starań aby zakupione produkty spełniały wynikające z norm wymagania bezpieczeństwa, czego dowodem jest znajdujący się w aktach sprawy certyfikat, przekazany przez producenta. Strona postępowania wskazała, że czuje się oszukana przez dostawcę. Ponosząc koszty zakupu produktów, podatków, należności celnych oraz utylizacji wycofanych z obrotu produktów poniosła straty, co wpłynęło na jej płynność finansową. Strona postępowania wskazała również, że nałożenie na nią dodatkowych sankcji (kary pieniężnej) wobec braku wsparcia finansowego i prawnego,

jakie mają duże podmioty gospodarcze, może skutkować brakiem środków do dalszej egzystencji i wymusi zlikwidowanie prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

..., i, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Profi Seller” w Chotomowie, wprowadził czujniki tlenu węgla, model „JKD-602” na polski rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

W aktach sprawy znajduje się faktura zakupu czujników od chińskiego przedsiębiorcy (nr PO20170801 z 15 sierpnia 2017 r.).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań*”

i wymagania” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa detektora tlenu węgla z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz przeprowadzonych badań laboratoryjnych stwierdzono, że brak wymaganych instrukcji oraz oznaczeń może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków spowodowanych brakiem świadomości o zagrożeniach związanych z użytkowaniem produktu, a nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych czujnika stwarzają poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktu, co jest związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

Strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa czujnika, jednocześnie podjęła współpracę w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wprowadziła do obrotu 1042 sztuki produktów (3 sztuki czujników zostały sprzedane przedsiębiorcom na podstawie faktur, a sprzedaż detaliczna stanowiła 1039 sztuk czujników). W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania poinformowała swoich 3 kontrahentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki z prośbą o ich zwrot, a także powiadomiła konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki z informacją o możliwości ich zwrotu, zamieszczając ogłoszenie na stronie internetowej oraz w punkcie sprzedaży. Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przedstawiła: faktury sprzedaży 3 czujników 3 przedsiębiorcom, oświadczenie kontrahenta o braku na stanie czujnika, formularz zwrotu 1 sztuki czujnika przez kontrahenta, fakturę korygującą, kartę przekazania odpadu z 12 lutego 2018 r., wydruk ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem, zdjęcia ogłoszeń zamieszczonych w punkcie sprzedaży oraz korespondencję mailową z kontrahentami. Strona postępowania wskazała również, że nie otrzymała żadnych informacji o wypadkach z udziałem czujnika, ani skarg i reklamacji dotyczących tego produktu.

Prezes UOKiK uznał także, że brak odpowiedzi od jednego kontrahenta, który został poinformowany o zagrożeniu stwarzanym przez czujnik i możliwości jego zwrotu, nie ma znaczenia w sprawie.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane czujniki.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis) przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania kwestionowane czujniki wprowadziła na rynek w sierpniu 2017 r., w ilości 1042 sztuki (3 sztuki czujników zostały sprzedane w sierpniu i we wrześniu 2017 r. trzem przedsiębiorcom na podstawie faktur, a sprzedaż detaliczna stanowiła 1039 sztuk czujników). Strona postępowania już w trakcie przeprowadzanej kontroli przez Inspekcję Handlową nie posiadała w ofercie sprzedaży żadnych czujników, na podstawie czego można uznać, że zaprzestała wprowadzania na rynek produktów, które nie spełniają wymagań bezpieczeństwa.

W stosunku zaś do produktów wprowadzonych na rynek niezwłocznie przystąpiła do eliminacji skutków naruszenia prawa. W celu wycofania z rynku wadliwych egzemplarzy skontaktowała się z kontrahentami oraz powiadomiła konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki, zamieszczając ogłoszenie na stronie internetowej oraz w punkcie sprzedaży. W toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK.

Podkreślić należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w szczególności: ilość produktów wprowadzonych do obrotu, niewielką liczbę kontrahentów, krótkotrwały charakter naruszenia, a także podjęte przez stronę postępowania działania naprawcze w stosunku do udostępnionych czujników, należy stwierdzić, iż stwierdzone naruszenie prawa nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa, gdyż nie naruszyło w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia konsumentów.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Arkadiusza Piotrowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „Profi Seller” Arkadiusz Piotrowski w Chotomowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370, 2451 oraz z 2018 r. poz. 650), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370, 2451 oraz z 2018 r. poz. 650), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone

zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. PREZESA

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak